

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Iubileul Calicului.

În 1 Ianuarie 1890, Calicul va serba iubileul de 10 ani al nașterii sale, după următorul:

BCU Cluj / Central Library Cluj Program

1. În ajunul zilei iubilare la 7 ore séra, iluminațiune generală în cetate și suburbii. Special strada Pintenului iluminează cu scânteii din filosofia doctorului Amnar. La 8 ore, un conduct de 40.000 de torțe fabricate din rășină d'a lui Petru Brote, în frunte cu musică turcească, pleacă de pe Podul Minciunilor prin strada Cisnădii, preste Piața cea mare cătră palatul Calicului din strada Pintenului. Aici musica turcească cântă imnul Calicului „Ach du lieber Augustin“ apoi uvertura din opera „Sări baba în grădină.“ Finindu-se uvertura, Bechnix ține cuventarea de felicitare. Calicul respunde în numărul viitor.

2. În dimineața zilei festive la 5 ore, 101 de tunuri se descarcă în gara călii ferate.

3. La 10 ore din zi, servițiu divin, cu cetirea molitvei Sfântului Vasilie, în catedrala cea nouă a metropoliei gr. or. din Sibiiu. La acest servițiu divin pontifică archiereul

Mihu, încujurat de toți archimandriții, protosincellii, călugării, canonicii, protopopii, celibii, în și neînsurați, protodiaconii, diaconii, și toți popii uniți și neuniți, care, în decurs de 10 ani au figurat, ad exempli gratiam, în colónele Calicului.

4. După servițiul divin, Calicul primește deputațiunile de felicitare în următoarea ordine: Corpul diplomatic al marilor puteri europene; reprezentanța țării, adecă casa magnaților și a dietei în frunte cu ministrii; reprezentanța armatei; înaltul cler fără deosebire de confusiune, oficiile publice și private; corpul móșelor, al hornarilor, al măturătorilor de strade etc.

5. La o órá din ȓi, banchet in hotelul „La Radetzki“, la care se vor servi urmátóre bucate:

- a) Ciorbă, sau supă, de pește de Hârtibaciu umplut cu mislic.
- b) Bróște cu țást în zos de cânepișterită.
- c) Polbeal umplut cu furnici roșii, și fert în zamă de simburi de porumbele din Țichindeal.
- d) Șușele dela Reșinari din anul 1848 fripte'n frigare cu sălată din aripi de liliac.
- e) Tîntari afumați, fripți în unt de bostan, cu sălată verde de iarbă roșie.
- f) Potânge garnisite cu urzituri de opincă.
- g) Șnițále din córne de bibol cu compot din óuě de tufă.
- h) Plăcinte umplute cu nojîte, și țepe de ariciu.
- i) Brânză de codubatură din Trainei.

Vinuri.

Șampan de Poiana, risling de Făgăraș, bordeaux de sfeclé, și rachiu fabricat ad hoc din cojóce vechi.

Sub decursul banchetului, banda Calicului va înghiți gol.

Comitetul aranjător.

Sus Marcule I

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule frigua sosit
Pune-te la iuit,
La iuit și jucat
Se mǎrgă vestea prin sat.

Întâiu, Mărcuț, dumniata
Mergi în oraș în Gherla
Că acolo vei afla
Celibuși de pânza ta.

Unu-i mic și somnuros
Da-i al dracului sfătos
Umblă ras ca iesuiții
Și-i bun prietin cu dênșii.

Dascăl e'n teologie,
Dr. Șimon se subscrie
Și cunósce ferbélul
Mai bine ca tipicul.

Altu-i rîdîtor băiat
 Și e ciupit de vîrsat
 Nalt și gras ca un gligan,
 Și se chiamă Hodorean.

El de cînd s'a pomenit
 A trăit ca iesuit,
 Dracul de ar voi se'l afe
 La bărați mîrgă se'l caute.

Că acolo-i e conacul,
 Acolo omóră timpul
 Altcum lumea de el știe
 Că-i dascăl la dăscălie.

Ești doi au fost și prin Pește
 Și vorbesc mult ungurește
 Ear' românește zdrobesc
 În dialect unguresc.

Apoi fie cum or fi
 Dară sunt buni hazafi
 La egylet éljen striga
 De plesnia reverenda.

Pe ești doi Mărcuțule
 Ia-mi-i puîșorule
 Dă-le poșuș și merinde
 Și-i du la popa Berinde.

Berinde dór' va fi'n stare
 Se-i învețe la purtare
 Bună, blîndă, românescă
 Nu kulturegyletuésă.

Ori, iubitule Mărcuț,
 Dă-i pe mâna lui Negruț
 Că de au chiar cap de paie
 Mi-i învață Niculae.

Dar' Marcule, dumniata
 Se mii desbări de Pasca,
 Că Pasca cu a lui fire
 Mi ții bagă-n mănăstire.

Ear' ei cu duși și cu tóne
 Ar spurca celea icóne
 Cât mai mult pănă-i lumea
 Nime nu le-ar săruta.

Și de aci, bruder Mărcuț
 Dute la popa Nășcuț
 Și învêrte p'un picior
 Pe popa Nășcuț ăl chior.

Hop, că el ar vrea se fie
 Membru la congregație
 Pentru care scop privea
 Cu un ochiu spre Nimigea
 Cu altul spre Bistriția.

Ba'n Nimigea, ardăl focul
 Și a schimbat graiul și portul
 Ca se fie nemeșuț
 S'a reprezentat descuț.

Nu-i vorbă, și sêmâna
 A nemiș din Nemigea
 Numai cât cam slab sdrobește
 Vorba cultă ungurește.

Învată deci tu Mărcuț
Pe părintele Nășcuț
Mai bine limba lui Tisza
Se'l priceapă'n Nemigea.

Ba, de ai dar de vlădică,
Din Năsăud mi'l rădică
Și'l fă popă reformat
În ceva unguresc sat.

Căci se vede că prescura
Numai i-a sterpedit gura,
Poporeni bine'mbrăcați
Se vede că nu-i sunt frați.

Cum se vede și-ar dorì
Popor ca nimigenii
Cari pòrtă clopuri de paie
Și la sfântul Niculae.

Ba fiind unguri și culți
Âmblă și iérna desculți
Căci purced din principiul:
Încălțat e tot prostul.

Acolo, bruder Mărcuț
Fă tu popă pe Nășcuț
Și mi'l pòrtă tot desculț
Ca pe domnii nemeșuți.

Când acolo va popi
Nu'mi pasă și dac'a fi
Membru la congregație
Numai ai noști se nu știe.

Cu a nóstră șcire și vot
Chiar și un cioruș preot
N'a merge la comitat
Nici când ca deputat.

Căci ȃicala cea străveche
În acest mod pilduește:
Călëuz cioruș la ochi
Non dator decât la orbi.

Noi lumea bine o vedem,
De cioruș lipsă n'avem
Nici că'mblăm iérna desculți
Se alegem pe Nășcuț!

Apoi Marcuț Dumniata
Dute la Buda-Pesta
De ajută la Dada
Bugetul a completa.

Că dada Tisa arhieru
E-ntre ciocan și ileu
Vallyi cu consocii lui
Dau ca'n pielea lupului.

Toți ómenii cei cuminte
Fac lui Tisa complimente
Dar' complimente domnești
Se nu le pui în ferești.

Unii ȃic cu glas sonor
Fericitor de popor
Care cugetă și screme
Până ne lasă'n ismene.

Alții cu glas mai fierbinte
 Îl numesc dulce părinte
 De soboli și de cloțani,
 Vivat Tisa la mulți ani!

Unii, cu gură de oia,
 Țic că Tisa ne despăia . . .
 Dar' ce dracu-a despoia
 Și n'avem numai pielea!

Scapă dară tu Mărcuț
 Pe Tisa, baremi desculț,
 De hoții, de pagubași,
 Fă-i un tămbălău cinaș.

Ține-i tu un viflaim,
 Și-i Ți: Dadă, te cinștim
 Că singur singurel ești
 Pre noi de ne fericești.

Numai pre tine te-avem
 Ce ne dai sape de lemn
 Tu și linguri de n'ar fi
 Din furcuți zama-am sorbi.

Drept aceea ne'nchinăm
 Dado, și ne mai rugăm
 Ca se te milostivești
 Și se ne mai dăruești:

1. Deficitul obligat
 Ca'n ori-ce stat luminat;
 Un arunc în fel de dare
 Se ne mai pui pe spinare.

2. Lucrul ca se aibă spor
 Trimitene chiar din nor
 Barem un executor
 La ori care muritor.

3. La diversele poporă
 Ce pre tine te adoră
 Adă-le din Babilon
 Scumpul ungurescul ton.

4. La vlădici și canonici
 La popi mari și dascăli mici
 Din tronul Țeu cel ceresc
 Dă-le graiū pur unguresc.

5. Scóte opinca din țeră,
 Suman, cióreci și obiélă
 Că pentru un ungur fãlos
 Tóte acestea's de prisos.

6. Ear' celor ce'ți stau în contră
 Tu din córne le mai cióntă
 Trimite-i la pușcării
 Apoi, dado, se te Ții!

Atunci tu, cum ești ungur,
 Cu mine, care am ciur,
 Vom fi'n veci fërtați de cruce
 Și-om trăi vieță dulce!

Atunci vom avè pãrale
 Vom rescumpera regale
 Se putem banchetui
 Fără cuiva a plăti.

Vom da atuncea patentă Se pótă bea fără plată Aderinții mei și ai tei Prunci, moșnegi, barbați, femei.	Pe mojici se mii îmbrânce De ar vrè și ei se mânânce Vr'un codru micuț de pâne Dee'n ei ca în câne.
Atunci va fi fericită În Ungaria ori ce vită Toți bine s'or cheful Și pre tini te-or proslăvi.	Pre cei căduți în păcate De stau tot cu nasu'n carte Se-i trimită'n Golia Dóră minte-or căpëta.
Apoi Mărcuț de gândești Mergi nițel la București Și cu desceptul teu creer Forméză un minister.	Pe cei ce's mai tari în dinți Se-i numere între sfinți În posturi se mi-i așeze Apoi se mi-i decoreze.
Dar' minister cum e data Și cioplit baremi cu barda, Țera se o ocrotéscă Pe Români se-i fericéscă.	Dar' Mărcuț, una o cer, Se nu pui în minister Ómeni vechi cu përi cărunți Cu capul plin de grăunți.
Și de-i pune minister Dă-i și rolul de grier Se tot cânte și descânte, Se cernă, se nu frământé.	Că bêtrânii au laune Și nu pot juca pe fune Sunt grei la pas și la vorbă, Cu ei nu poți face ciorbă.
Se dè voiă la soldați Se bată părinți și frați, Redactori și gazetari Și alte vite mai mari.	Pune tu tot tinerei Ușurei și sprintinei Ca și nește flutुरei Se te poți mândri cu ei.
Se dea dreptul de a se bate Ca'n state civilisate, Chiar și ȃiua la amiădi Să se iee de grumađi.	Cei tineri sunt buni de gură Cât clipi fac încurcătură Și se cértă furcă-furcă Cât nici dracu nu'i descurcă.

Dacă glava ta cea mare
A pune tréba la cale
Atunci se veđi bucurie
În vecina Românie!

Atunci în loc de amar
Vor sorbi vin de Cotnor
Și de cel de Drăgășani
Moșnenii noștrii Râmleani.

Și bând vin s'or îmbeta
Și beți fiind vor juca
Și vor uita ori ce ură
Mizerie, sęcătură.

Din Balcani până'n Carpați
Or fi'n horă frați cu frați
Și or striga: fericit creer
Care ni-a pus minister.

Dar' prea mult nu zăbovi
Că ai sete'ntorci în Sibiu
Și se te pui lângă tron
Față cu dada Miron.

Amândoi se chibsuți
Ca bărbați prea iscușiți
Care's vrednici dintre popi
Se pótă fi protopopi?

Veđi bine că sunt vácante
Cam multe protopopiate,
Deci dela Miron se ceri
De loc protopresbiteri.

Nu-i musai se fie lungi
Ca tângiala dela junci
Nici ca vestitul cocon,
Ca Popescu Simion.

De-i mai scurt — se fie gras
Și cam roșcovan la nas
Cu pěr lung și barbă désă
Și se aibă preutésă.

Eu numai atâta cer
Dela protopresbiter
Că cele-lalte câinii
Le-om vedea, de om fi'ntre vii.

Drept e, că popa de-i nalt,
Adeca mai lung de stat
Atunci el cu capul seu
E aprópe de Dumneđu.

Dar' decât lung, deșirat,
Mai bine scurt și'ndesat
Că la cas de păruielă
El fiștic! iute se cară.

Apoi știți, multe se cer
Dela protopresbiter:
Se fie om luminat
Și ori unde bun de sfat;

Se știe unde se fierbe
Țuica cea bună de treve
Cum și unde se produce
Vinul ce-i pururea dulce?

Cari mâncări is mai gustóse? Cu poporul cel de rënd
 Care mândre's mai frumóse? Se fie pururea blând
 Cât se cérã, cam câți sloți Se-i concédã ori-ce scandale
 Pentru atare divorț? Numai se-i dee pãrale.

Se fie om cumpetat Astfel de popi luminați
 Și când va îmbla prin tract Trebuie bine căutați
 Së se'ntórne încãrcat Și stat de ei până cer
 De bani și de grâu curat. Rang de protopresbiter.

Gingaș nu-i iertat se fie,
 Din ori care parochie
 Se nu iésã ca din școlã
 Dascãlul, cu traista gólã.

La cerere se acludã
 Documente de valutã
 Cu pajura'mpërátéscã
 De vor së se fericéscã.

Se adune tot ce póte
 Bani, lãnã, óuë, bucate
 Galițe, pui mititei,
 De nu porci — baremi purcei.

La alegeri nu admite
 Ori ce dêrlóge și vite
 Ci tot popi cu documinte
 Și cu pajurã'ntãrite.

El se nu fie sumeț
 Se iee tot ce-i de preț
 Chiar și cocóne frumóse,
 Și alte vite de casã

Cu astfel de bravi bãrbați
 Cu documinte'nzãstrați
 Ni-a fi ori și unde falã
 Numai de n'ar merge'n țerã.

Așa tu voinic cocon
 Te consultã cu Miron
 Și tractele le'ntregiți
 Pe norod se'l fericiti!

Chiuituri d'ale țărenilor la joc.

Fetele din satul nost,
 Tot umblă după frumos,
 Da frumosul nu-î la ele
 Ci-n potică-n rumenele;
 Rumenele din potică
 Faceți muta frumușică

Rumenele, iele drace,
 Faceți pe muta de'mi place!

* * *

Sărace mândrele mele,
 Cum ară dracu cu ele,

Dacă gată de arat
El le prinde la grăpat!

* * *

Gura de față spălată
E ca mierea strecurată;
Gura de față mânjită,
Neci dracu nu o sărută!

* * *

Poți fi lele ca o flóre
Dacă măta-î beutóre;
Poți fi lele ca o cruce,
Dacă măta veste'ți duce!

* * *

Are popa patru boi,
Preteasa buze moi;
Are popa patru junci
Preteasa buze dulci.
Strigă popa din altar:
Prindeți sluga că-i tâlhar;
Preteasa de pe vatră:
Lăsați sluga că-î dereaptă!

* * *

Mândra mea s'ar mărita
Dacă dracul o-ar lua;
Dar' neci dracul nu o cere,
Că și după el ar mere.
Nu-î bătrână cât urâtă
Da-î putóre prăpădită!
Mai e próstă și sumeață
De și dracului 'î greață!

* * *

Frunză verde lemn de fag,
Nici de o fată nu'mi drag,
Ca de fata popii Neag
Că-î cu pipă și tăbac;
Tabacu'l pórtă-n peptar
Și glăjuța-n posonar!

* * *

Mândra 'naltă și subțire,
Bun'ar fi scósă din fire!
Pe mândra mai mititică,
O-aș scóte dar' îmi e frică!

* * *

Bădița meu de aséră
'Mi-a đis că va veni iară;
Omeneste'l maică bine
Dór' me va lua pe mine!

* * *

Frunză verde lemn înalt,
Când la cătane-am plecat,
Am lăsat holde arate,
Fetele nemăritate.
Floritică de pe rît,
Când înapoi am venit,
Am gasit holde culese
Fetele din sat neveste,
Și pe mândrulița mea
Cu doi copii după ea!

* * *

Seracă măicuța mea
Dela multe m'a scos ea,
Dela multe, dela tóte

Dela dóue nu me póte
Dela neamț și dela mórte!

* * *

Frunză verde frunză-n dungă,
Tóte plugurile umblă,
Numa-l meu șede la umbră,
Și hodina-î nu se curmă,
Că potângu-î la birău
Fiarăle la făgădau,
La birău pentru porție,
În făgădău pentru rachie!

* * *

Mersam și eu a peți,
În satul cu ómenii.

Disau socrii că 'mior da,
Dóue rațe ș'un rățoi
Se m'apuc și eu cu boi,
Dóue găște ș'un gansac,
Se me fac și eu găzdac,
Dóue capre potcovite
Se m'aleg și eu cu vite,
Și o mândră de mireasă,
S'am și eu năródă-n casă!

Șiți cum trebe sócrele?
Pe cap tunse tot de tot,
Și legate cot la cot,
Apoi spênzurate-n pod
Se li se afume gura,
Se nu mai póta lătra!

* * *

Cătu-î lungul pe pământ
Nu-î ca popa de flămând,
Când aude clopotele,
Țîpă plugu-n buruene,
Și se duce la pomene!

* * *

Măritam'aș mărita
Pită n'o știu frământa,
Pe lopată n'o știu pune
Trebue s'o leg cu fune;
Dar' de pită n'ar fi baiu
Da nu știu face malaiu;
Nici de mălaiu n'ar fi hibă
Nu știu face mămaligă!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tot începutul e greu, și nebunia e începutul înțelepciunii. Dovadă-mi sunt Blăjenii, care s'au hotărît se înfinteze prima reuniune rumânească de consum în Transilvania. Și, la acest pas înțelept, Blăjenii au ajuns singur prin nebunia, ce aprópe două decenii au manifestat prin faptul, că cu cât au consumat ei mai mult, cu atâta mai mult s'au îngrășat Ovreii din Blaj!

„Reuniune de consum“ însemnează românește, sau în limba feciorului lui Iuon din Decea, o societate de mâncare. Nóua reuniune de consum a Blăjenilor, despre care se face atâta vorbă, nu e însă nimica nou la noi, pentru-că românul, din moși și stremoși, e dedat a mânca în societate. Românul, decând e român, a mâncat și mănâncă la pomeni, la nunte etc. în societate, și, în ceea-ce privește mâncarea, pentru român nimica nu e nou. Românul în mâncare nunumai e social, dar' e chiar cosmopolit. Rânza

românului e nunumai mare, dar' și tolerantă, așa încât mâncările naționale ale tuturor popórálor din Europa au loc în ea. Icrele muscănești, macaronii italienești, biftecurile englezești, ciorbele nemțești, ciulamaurile turcești, puddingurile și delicatesele franțozești, paprica ungurească, bostanii bulgărești etc. tóte află, în harmonie cerească, loc în stomachul românesc. Stomachul românesc e întocma ca și gazetele românești din București, el primește tot, chiar și articoli, de care stomachul unui rinoceros, voind ale mistui, ar trebui se crepe.

Stomachul românului suferă tot. Românul mănâncă kulturegyletiști, mănâncă pangermaniști, mănâncă panslaviști, mănâncă sfinți și scuipe draci, dar' stomachul nu 'și-l strică. Românul mănâncă și răbdări prăjite, o bucată, de care alte naționalități se uscă-n picior, dar' lui nu-i e nici dracul.

Care va se dică — cum dice Tribuna când înghite gol — unde-i vorba de mâncare, pentru român nimica nu e nou!

Cu tóte este, în Blaj, unde cea mai mare parte a locuitorilor autochtoni nu cugetă nimica, și celeialte părți cugetarea îi e întredisă, reuniunea de consum, care se află sub presă, și preste scurt timp va ieși la lumină, e o îmbucurătoare noutate.

În Blaj toți știau bine unde-i stringe păpucul, dar' cum se vindecă ochii de găină, sau bătăturile, nime nu știea. Toți Blăjenii știau, că ei mănâncă, și Ovreeii se satură. Singur feciorul lui Iuon din Decea 'și-a pus întrebarea: Oare n'ar fi mai bine, ca mănâcând noi Blăjenii se nu mai săturăm pe alții? — Și respundându'și la această întrebare cu: Selbst essen macht fett! — a inițiat înființarea reuniunii de consum în Blaj.

Deși feciorul lui Iuon din Decea e avocat, și după cum tótă lumea știe, unde mănâncă avocații, alti muritori nu mai încăp, eu totuși strig: Se trăiască feciorul lui Iuon din Decea!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce mai e nou sote?!

Pupăză: Cismele preotesei mele, pe care ieri 'i le-am cumperat la târg!

Colac: Ce folos de cisme nouă și preteasă veche?! — Eu, în locul teu, mai bine'mi aduceam o preteasă nouă dela târg!

Pupăză: Mai că și eu făceam așa, dar' n'a fost târg de popi, și tu bine ști, că popii fac preotese!

Colac: Și și aceștia fac numai câte una, nu fac de vîndare!

Pupăză: Ba eu cunosc popi, care 'și-ar vinde preotesele, dar' neci dracul nu le cumperă!

Colac: Atunci ferice de tine, că tu te cunoști pe tine însuși!

Pupăză: Tu dór' crești, că pe a ta 'ți-o cumpără cineva?

Colac: Dar' neci pe a ta, cu tóte că 'i-ai cumperat cisme nouă! Cismele nu ție ba, dar' de preoteasă numai Archangelul te scapă!

Pupăză: Ba se mai afla ei și alții!

Colac: Cine?

Pupăză: Executorul de dare!

Colac: Ce? — Dór' tu n'o se lași, ca se'ți execueze preoteasa pentru darea restantă!

Pupăză: Ba eu așa! Eu nu mai am nimica. Nu am pâne, nu am sare, tóte le-a dus darea mare! — Acumu'î anul venindu'mi executorul de dare pe casă, în lipsa de altă avere, 'i-am dat pe preoteasa zălog, și n'a voit s'o primească. — Acum numai de aceea 'i-am cumperat preotesei cisme nouă, dór' o ia executorul de dare!

Colac: Of ce idee sublimă sóte! -- Mâne plec și eu la oraș, și cumper și preotesei mele cisme nouă, dór' vine executorul de dare — la revedere sóte!

Pupăză: Ce la revedere? — la licitatiunea de preotese, pentru dare restantă! — Se trăiască „extra Hungariam non est vita, et și est vita, non est ita.” Altcum călătorie bună, și noroc la tîrgul de cisme — adio!

Cocóna Gurădulce.

Câț că voturile de neîncredere nu's șoreci!

Însemnătatea strategică a găștelor e destul de cunoscută, decând cu mântuirea Cipitoliului din Roma contra invasiunii Gallilor. Tot atâta de cunoscută e valórea găștelor pentru învățații, care, până mai ieri alaltăieri, ca se pótă face literatură, le smulgeau penele. Ađi însă, când literații scriu cu pene de oțál, și nu mai au nevoie a alerga după găște, ca se le smulgă penele pentru ca se'si pótă valora știința lor prin scriere, găștele, în tótă lumea civilizată, numai fripte mai au óre-care valóre. Câț!

La popóră mai puțin civilisate, precum suntem și noi Români, găștele sunt încă un element cultural de prima sortă. Spre dovadă me provoc la găștele din Brașov, care aprópe de patru decenii au înființat prima reuniune culturală pentru creșterea bobocilor. După aceste s'au luat găștele din Blaj, din Mediaș, din Sibiiu, din Abrud, din Făgăraș, din Arad, Cluj, Deva etc. așa încât ađi avem aprópe mai multe reuniuni decât găște, și bobocii nu ies bine din găóce și pórtă șlepuri. Căț!

Înțătatea pe acest teren compete găștelor din Brașov. Ele sunt capul desvóltării nóstre naționale prin înființarea de reuniuni culturale. Căț!

Peștele însé dela cap se împute, și la códa națională culturală au ajuns găștele din Brașov. Căț!

Despre reuniunea găștelor — pardon — femeilor române din Brașov / opiniunea publică a Românilor cãntă deja așa:

Fost-ai lele când ai fost,
Dar' acum esti lucru prost!

Reuniunea femeilor române din Brașov, în etatea sa de prescurariță, a născut o crisă cât un catâr. Care va se đică — cum đice Tribuna, care însuși se află în crisă — nici cal nici măgar. Căț!

Dar' nici că se putea altcum. Reuniunea femeilor române din Brașov, dup'o activitate de aprópe patru decenii, împrăștiase deja atâta cultură, încât în Brașov e cu greu a mai deosebi pe cei cuminte din cei proști. Căț!

Așa, însuși în sinul reuniunei femeilor române din Brașov, s'a născut o divergință de păreri în această privință. Comitetul reuniunei ținea, că președinta, cocóna Dușoiu, e mai cuminte, ear' aceasta arunca tótă vina pe comitet. Căț!

În astfel de împrejurări dubioase, pe ziua de 19 No-
vembre, s'a convocat o adunare generală a reuniunii, care
se decidă asupra întrebării: Cine e mai cuminte, comitetul
sau președinta reuniunii? — Cât!

S'au adunat 60 de găște — pardon — femei, și aceste
au vorbit parte pe rînd, parte câte dece d'odată, dela 3
óre după prînd pînă la 8 óre séra, pînă-cînd la tóte li
s'a uscat gușile, ca și cînd 5 óre ar fi înghitit neînterupt
bureți uscați de mare. — Președinta nu era de față. Cât!

E cunoscut, că unde's două femei și o găscă fac tîrgul
cucului. Dar' ce tîrg a trebuit se fie atunci adunarea
generală a reuniunii femeilor române din Brașov, în care
desbăteau 60 de femei, și tot atâtea găște? Cât!

Președinta reuniunii cocóna Dușoiu, celebra ferblistă
— cum amintisei, nu era de față, și vai de găște, unde
lipsește găscanul! Cât!

Asta s'a vedut deloc din concludul acelei adunări ge-
nerale! Acea adunare, ca se răspundă cu demnitatea re-
cerută la întrebarea: Cine-i mai cuminte, comitetul sau
președinta reuniunii? — după îndelugate parlavragii — a
bătut în șea, ca se se priceapă iapa, și în unanimitate a dat
comitetului reuniunii un vot de blam. Cât!

Dar' ce folos a bate șeaua, dacă iapa nu pricepe.
Votul de blam dat comitetului, pentru cocóna Dușoiu a
fost tot aceea, ce-i păretele pentru o mazăre încăpățînată. Cât!

Cocóna Dușoiu aflînd, că adunarea generală a reu-
niunii a dat comitetului, care se ține mai înțelept decît
ea, un vot de blam, s'a superat de mórte, și, în conștiința
meritelor sale, ca se 'i se dea și ei o asemenea recu-
noștință, a convocat o nouă adunare generală. La aceasta
adunare generală, cocóna Dușoiu s'a prezentat înarmată
cu patru bărbați de încredere, cărora alte femei nu le mai

Încred nimică, a deschis mai întâiu pentru publicul neindreptățit a lua altă parte la adunare decât cu urechile ușa, apoi adunarea, în care s'a desvoltat o desbateră matură, ca care numai la ușa cortului se mai desbateră. S'a desbătut pro prostia comitetului, și contra înțelepciunii președintei reuniunii, până-când adunarea, în considerarea, că o măciucă e destul la uu car de ôle, a decis în unanimitate, că nu decide nimica. Căț!

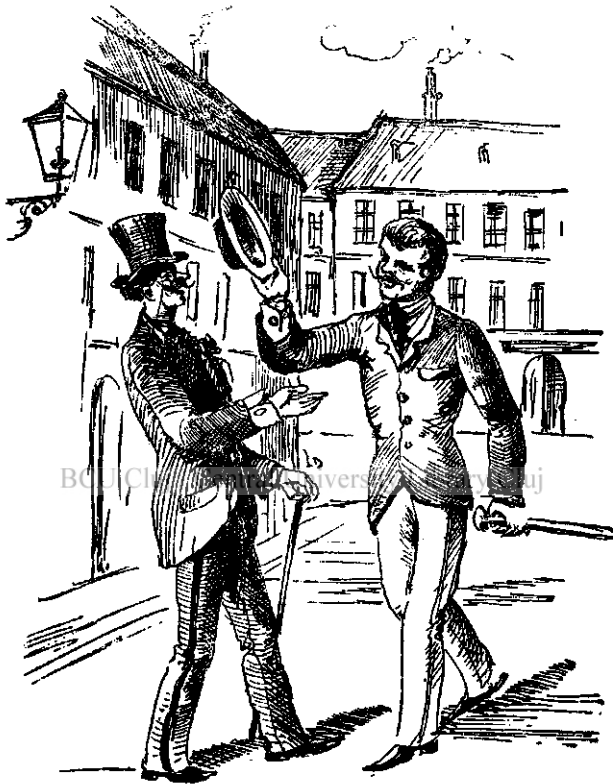
Deplin satisfăcută cu acest conclus, prin care cu atâta demnitate s'a satisfăcut chiemării culturale a reuniunii femeilor române din Brașov, cocóna Dușoiu 'și-a ridicat ședătoarea de pe scaun și, mulțămindu-'i pentru nemărginită încredere, ce 'i-a aretat, sub urări frenetice de „se trăiască,“ a părăsit sala ședințelor. Căț!

A dóua și după această memorabilă adunare generală a reuniunii femeilor române din Brașov — așa se povestește — toți Brașovenii neînsurați, și prin urmare mai înțelepți decât femeile lor, adunându-se într-o conferință generală, au ales pe cocóna Dușoiu, cu unanimitate, de presedintă a clubului ferbliștilor din Brașov.

Se trăiască!

Căț!!!

Pe stradele Sibiiului!

Albinistul: Te salut!

Tribunistul: Eu nu salut gugumanii!

Albinistul: Eu dai!

Urmarea pedepsii.

— De unde ești?

— Din Bungard!

— Tu, fiind că ai mânat prin cetate iute, vei plăti o pedeapsă de 5 fl.!

— Me rog domnule polițaiu nu vorbi așa de tare, pentru-că, dacă aud aceea caii mei, se țin prea mândrii!

Respunsul confusului.

— Fie'ți milă domnule cu'n sărac, care are o femeică și șese copii mici, și me ajută cu ceva!

— Un sărântoc c'o femee și șése copii mici n'are lipsă se se căsătorească — sictir!

Domnului P. în D. Dumnitale, ca și celorlalți abonenți neregulați, care au plătit abonamentul restant după 1 Octobree, și s'au espedat numerii sistați în ziua, în care ne-au sosit banii. Dacă nu 'i-ai primit, nu port vina. Sunt — așa se vede — hoți care consideră hoția de virtute, chiar și când pot fura numai un calic. Se poate însă și aceea, că posta pòrtă vina, pentru-că prea mulți se plâng, că nu primesc Calicul regulat, sau deloc. Pândește nițal, și aflând hoțul, dă! pe mâna mea, apoi fi sigur, că ulciorul spart nu mai merge la fântână. Am dispus espedarea duplicatelor.

La adresa Corespondenților: Articollii originali de cuprins humoristic, sau satiric, publicați în Calicul fără modificări asențiale, îi onorez cu 2 cruceri de șir, și trimit onorarul îndată după publicare, sau la fie-care pătrar de an. Corespondințele, care au lipsă, ca eu se le îmbrac în haine humoristice, sau satirice, în prima linie se conțină adevărul factic, apoi las' pe dada. Corespondințele de cuprins fals se pâlmuiesc în mijlocul târgului. Odată pentru totdeauna se știți: Calicul e scriptura fără-delegilor, dar' necidecum, și cu neci un preț scriptura resbunărilor reutăcióse. Apoi încă una: Dumnețeu ierte cui îi place, Calicul nu iartă fărădelegile nimenui!

Bib. Univ. Cluj

Nr. 436-1926

... **Părintelui Lazar Comșa în Ribița:** Pe baza documentelor produse constatez cu plăcere că, în urma unei false informațiuni atât Cinstia-ta cât și familia Cinstiei tale fără motiv ați fost atacați în Nr. 8 al Calicului. Autorul corespondinței e Marcu Huțu. Faceți Dvóstră cu acel corespondent ce Ve place, eu din parte 'mi bucuos l'aș mesteca în tărițe ca . . . etc.

Mai multor corespondenți: De astădată nu s'a putut. Mai târziu nu ȃic ba.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ad notam.

Sistând redacțiunea noastră cu 1 Octobree expedarea Calicului la adresa restanțierilor, noi numai după solvirea abonamentului vom continua expedarea.

Calendarul Calicului pe anul 1890 îl expedăm numai abonenților noștri, care ne trimit prețul de 36 cr. sau 1 franc, și 5 cr. porto, devreme ce calendarul e proprietatea editorului W. Krafft, dela care trebuie se'l cumperăm cu bani gata.

Administrațiunea Calicului.